

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД
Дж. № 12/к.с. 7/0
Дата 12.10.2004

София 1000, бул. "Дондуков" 1

Тел. 940-20-46 Факс: 940-36-40
e-mail: kzld@government.bg

КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
Регистрационен индекс и дата
549 / 12.10.2004.

16.10.2004
20 и са разглеждани
сбдм
13.10.2004
всак

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТ А Н О В И Щ Е

ОТНОСНО: Установяване на противоконституционност на чл. 12а, ал. 1, т. 1 от Данъчно-процесуалния кодекс, приет с § 10, т. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за Националната агенция за приходите

**УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,
УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОИНИ СЪДИИ,**

Във връзка с Ваше Определение от 21.09.2004г., с което е допуснато до разглеждане по същество искане на Главния прокурор на Република България за установяване на противоконституционност на чл. 12а, ал. 1, т. 1 от Данъчно-процесуалния кодекс, приет с § 10, т. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за Националната агенция за приходите, Комисията за защита на личните данни изразява следното становище:

Гарантирането на неприкосновеността на личността и личния живот на гражданите на Република България е прокламирано и нормативно уредено в чл. 30 и чл. 38 от Конституцията на Република България. Това основно право на всеки български гражданин законодателят е определил и като цел на Закона за защита на личните

данни. Съгласно чл. 2, ал. 1 от този закон лични данни са информация за физическо лице, която разкрива неговата физическа, психологическа, умствена, семейна, икономическа, културна или обществена идентичност. Личните данни, обработвани от държавните органи са служебна информация, на основание чл. 4, ал. 2 от закона. Понятията “служебна информация” и “служебна тайна” не са идентични. В Закона за достъп до обществената информация са уредени служебната и официалната информация, като видове обществена информация /чл.9, чл. 10 и чл. 11/. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а служебна е тази информация, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

В искането на Главния прокурор на Република България за установяване на противоконституционност на чл. 12а, ал. 1, т. 1 от Данъчно-процесуалния кодекс, става въпрос за сведения, съставляващи служебна тайна. Информацията, представляваща “служебна тайна” е предмет на Закона за защита на класифицираната информация. Съгласно чл. 1, ал. 3 от него, служебната тайна е вид класифицирана информация, както държавната тайна и чуждестранната класифицирана информация. Срокът за защита на информацията, класифицирана като служебна тайна е 2 години, по силата на чл. 34, ал. 1, т. 4 от закона, като след изтичане на този срок, съгласно ал. 3 от същия член, достъпът до нея се осъществява по реда на Закона за достъп до обществената информация. Съществува хипотеза, при която е възможно в информацията, представляваща служебна тайна да се съдържат лични данни. В такъв случай, след изтичане срока за защита по Закона за защита на класифицираната информация, достъпът до тях следва да се осъществява по реда на Закона за защита на личните данни.

От цитираните по-горе разпоредби, може да се направи изводът, че съществува законова разлика в информацията, легално определена, като “лични данни”, “служебна информация” и “служебна тайна”. Проблем при определяне вида на информацията създава липсата на Закон за служебната тайна, който съгласно чл. 26, ал. 2 от Закона за защита на класифицираната информация, следва да определи информацията, подлежаща на класификация, като служебна тайна.

Комисията за защита на личните данни счита, че определянето на даден вид информация, като лични данни, служебна информация или служебна тайна не следва да бъде самоцелно, нито пък да служи като препятствие за изпълнение на задълженията на органите на съдебната власт. Когато е образувана предварителна проверка или е започнато наказателно производство, следва да е имало данни за извършено престъпление и всички, които разполагат с каквито и да било информационни данни, имащи значение за това дело, трябва да ги

предоставят на органите на съдебната власт с цел да се осигури установяване на истината. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 133 от Наказателно-процесуалния кодекс, в съответствие с чл. 121, ал. 2 от Конституцията.

Очевидно е противоречието на чл. 12а, ал.1, т. 1 от Данъчно-процесуалния кодекс с разпоредбата на чл. 133 от НПК, което създава пречка за безпроблемното регулиране на обществените отношения. Ето защо, Комисията за защита на личните данни подкрепя искането на Главния прокурор на Република България да бъде отстранена посочената колизия. Подобни противоречия в българското законодателство могат и трябва да бъдат премахнати, за да бъде наистина Република България правова държава, в съответствие с чл. 4 от нейната Конституция.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДИВО СТЕФАНОВ/

